

O Livro de Ester

מוגילת אסתר

Hebrew com tradução em português

המלך ב
הנשים י
הפילגם
בה המו
אביוני
המלך
הג סו
לזק כט
אזינו
לזדו
את א
הסת
תזח
ועב
יתן
וטו
סוז
מא
או
ז
ה
א
ד
ו

המלך פקידים בכל מדינת מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סרים המלך שמור הנשים ונתן תמריקהן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תלזת וישתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה קירושלום עם הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה יפת תאר לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו מרדכי לו לבת ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ותשא לזכר לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנתה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי ציה עליה אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אזשורוש מקין היות לה כדת הנשים שנים עשר זדוש כי כן ימלא ימי מרוקיהן ששה זדושים בשמן המר ויששה זדושים בבשמים ובתמר וק הנשים ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בירת

הי ידעי דת ודין והקרב אליו כרשנא ו תרישיש מרס מרסנא ממוכן שבעת די ראי פני המלך הישבים ראשונה ית מה לעשות במלכה ושת עיל ותה את מאמר המלך אזשורוש ויאמר מומכן השרים לא על המלך רבדו עותה י על כל השרים ועל כל העמים יצא דבר יצא דבר המלך אזשורוש כי יצא דבר ל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן אזשורוש אמר להביא את ושתו י ולא באה והיום הזה תאמרנה י אשר שמעו את דבר המלכה י וכדי בזיון וקצף אב על המלך מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ור אשר לא תבוא ושת לפני יש ומלכותה יתן המלך להענותה נשמע פתגם המלך אשר יעשה רבה היא וכל הנשים יתנו יקר וכל ועד קטן ויטב הדבר בעיני עיש המלך כדבר ממוכן ישלוח דינות המלך אל מדינת ומדינה ס מלשוננו לגזות כל איש שרר אזר זון עמו בשך זומת המלך אזשורוש נ אשר עשותה ואת אשר נערי המלך משרתו יבקשו יות טובות מראה ופקד

פרק 1 capítulo

1. ויהי, בימי אַזּוּשְׁוֹרוּשׁ: הוא אַזּוּשְׁוֹרוּשׁ, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים וימאה, במדינה

1. Sucedeu nos dias de Assuero, o Assuero que reinou desde a Índia até a Etiópia, sobre cento e vinte e seis províncias,

2. בימים, ההם--כשבת המלך אַזּוּשְׁוֹרוּשׁ, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה

2. que, estando o rei Assuero assentado no seu trono do seu reino em Susã, a capital,

3. בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: זויל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו

3. no terceiro ano de seu reinado, deu um banquete a todos os seus príncipes e seus servos, estando assim perante ele o poder da Pérsia e da Média, os nobres e os oficiais das províncias.

4. בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, התפארת גדולתו ימים רבים, שמונים ומאת יום

4. Nessa ocasião ostentou as riquezas do seu glorioso reino, e o esplendor da sua excelente grandeza, por muitos dias, a saber cento e oitenta dias.

5. ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בנזר, גנת ביתן המלך

5. E, acabado aqueles dias, deu o rei um banquete a todo povo que se achava em Susã, a capital, tanto a grandes como a pequenos, por sete dias, no pátio do jardim do palácio real.

6. זור פרס ותכלת, אזווז בוזבלי-בוין וארזמן, על-גלילי כסף, ועמודי שש מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--ודר וסוזרת

6. As cortinas eram de pano branco verde e azul celeste, atadas com cordões de linho fino e de púrpura a argola de prata e a colunas de mármore os leitos eram de ouro e prata sobre um pavimento mosaico de pórfiro, de mármore, de madreperla e de pedras preciosas.

7. והשקות בכלי זהב, וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב, כיד המלך

7. Dava-se de beber em copos de ouro, os quais eram diferentes uns dos outros e havia vinho real em abundância, segundo a generosidade do rei.

8. והשתיה כדת, אין אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש

8. E bebiam como estava prescrito, sem constrangimento pois o rei tinha ordenado a todos os oficiais do palácio que fizessem conforme a vontade de cada um.

9. גם ושתיה המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר, למלך אַזּוּשְׁוֹרוּשׁ

9. Também a rainha Vasti deu um banquete às mulheres no palácio do rei Assuero.

10. ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בדתא זרבונא בגתא ואבגתא, ותר וכרס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אושורוש

10. Ao sétimo dia, o rei, estando já o seu coração alegre do vinho, mandou a Meumã, Bizta, Harbona, Bigta, Abagta, Zétar e Carcás, os sete eunucos que serviam na presença do rei Assuero,

11. להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: ולהראות העמים והשרים את-יפיה, פי-טובת מראה היא

11. que introduzissem à presença do rei a rainha Vasti, com a coroa real, para mostrar aos povos e aos príncipes a sua formosura, pois era formosíssima.

12. ותמאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך, אשר, ביד הסריסים ויקצף המלך מאד, וזמתו בערה בו

12. A rainha Vasti, porém, recusou atender à ordem do rei dada por intermédio dos eunucos pelo que o rei muito se enfureceu, e se inflamou de ira.

13. ויאמר המלך, לזכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין

13. Então perguntou o rei aos sábios que conheciam os tempos (pois assim se tratavam os negócios do rei, na presença de todos os que sabiam a lei e o direito

14. והקרב אליו, פרשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, במוכן--שבעת שרי פרס ובדי, ראי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות

14. e os mais chegados a ele eram: Carsena, Setar, Admata, Társis, Meres, Marsena, Memucã, os sete príncipes da Pérsia e da Média, que viam o rosto do rei e ocupavam os primeiros assentos no reino)

15. כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אושורוש, ביד, הסריסים

15. o que se devia fazer, segundo a lei, à rainha Vasti, por não haver cumprido a ordem do rei Assuero dada por intermédio dos eunucos.

16. ויאמר מומכן) במוכן, (לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתי המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-בדינות המלך אושורוש

16. Respondeu Memucã na presença do rei e dos príncipes: Não somente contra o rei pecou a rainha Vasti, mas também contra todos os príncipes, e contra todos os povos que há em todas as províncias do rei Assuero.

17. פי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבנות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אושורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה

17. Pois o que a rainha fez chegará ao conhecimento de todas as mulheres, induzindo-as a desprezarem seus maridos quando se disser: O rei Assuero mandou que introduzissem à sua presença a rainha Vasti, e ela não veio.

18. והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכלל, שרי המלכה וכדי, בגיון וקצף

18. E neste mesmo dia as princesas da Pérsia e da Média, sabendo do que fez a rainha, dirão o mesmo a todos os príncipes do rei e assim haverá muito desprezo e indignação.

19. אם-על-המלכה טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדתי פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתתי, לפני המלכה אושוורוש, ומלכותה יתן המלכה, לרעותה הטובה ממנה

19. Se bem parecer ao rei, saia da sua parte um edito real, e escreva-se entre as leis dos persas e dos medos para que não seja alterado, que Vasti não entre mais na presença do rei Assuero, e dê o rei os seus direitos de rainha a outra que seja melhor do que ela.

20. ונשמע פתגם המלכה אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול, ועד-קטן

20. E quando o decreto que o rei baixar for publicado em todo o seu reino, grande como é, todas as mulheres darão honra a seus maridos, tanto aos nobres como aos humildes.

21. וייטב, הדבר, בעיני המלכה, והשרים ויעש המלכה, כדבר במוכך

21. Pareceu bem este conselho ao rei e aos príncipes e o rei fez conforme a palavra de Memucã,

22. וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלכה--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ובדבר כלשון עמו

22. enviando cartas a todas as províncias do rei, a cada província segundo o seu modo de escrever e a cada povo segundo a sua língua, mandando que cada homem fosse senhor em sua casa, e que falasse segundo a língua de seu povo.

פרק 2 capítulo

1. אזור, הדברים האלה, כשה, נזמת המלכה אושוורוש--זכר את-ושתתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נזור עליה

1. Passadas estas coisas e aplacada a ira do rei Assuero, lembrou-se ele de Vasti, do que ela fizera e do que se decretara a seu respeito.

2. ויאמרו זערי-המלכה, משרתי: יבקשו למלכה זרות בתולות, טובות מראה

2. Então disseram os servos do rei que lhe ministravam: Busquem-se para o rei moças virgens e formosas.

3. ויפקד המלכה פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-זערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סריס המלכה שומר הנשים ונתון, תמרקהן

3. Ponha o rei em todas as províncias do seu reino oficiais que ajuntem todas as moças virgens e formosas em Susã, a capital, na casa das mulheres, sob a custódia de Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres e dêem-se-lhes os seus cosméticos.

4. והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תנזת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן

4. E a donzela que agradar ao rei seja rainha em lugar de Vasti. E isso pareceu bem ao rei e ele assim fez.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

5. איש יהודי, היתה בשושן הבירה ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני

-> ish yehudi, hayah beshushan habirah ushemo maredochay, ben ya'ir ben-shim'i ben-kish--ish yemini

5. Havia então em Susã, a capital, certo judeu, benjamita, cujo nome era Mardoqueu, filho de Jair, filho de Simei, filho de Quis,

6. אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה-- אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל

6. que tinha sido levado de Jerusalém com os cativos que foram deportados com Jeconias, rei de Judá, o qual nabucodonosor, rei de Babilônia, transportara.

7. ויהי אמן את-הרסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם והנערה יפת-תאר, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקוזה מרדכי לו לבת

7. Criara ele Hadassa, isto é, Ester, filha de seu tio, pois não tinha ela nem pai nem mãe e era donzela esbelta e formosa e, morrendo seu pai e sua mãe, Mardoqueu a tomara por filha.

8. ויהי, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי ותלקוז אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שימר הנשים

8. Tendo se divulgado a ordem do rei e o seu edito, e ajuntando-se muitas donzelas em Susã, a capital, sob a custódia de Hegai, levaram também Ester ao palácio do rei, à custódia de Hegai, guarda das mulheres.

9. ותיטב הנערה בעיניו, ותשא זוסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים

9. E a donzela gradou-lhe, e alcançou o favor dele pelo que ele se apressou em dar-lhe os cosméticos e os devidos alimentos, como também sete donzelas escolhidas do palácio do rei e a fez passar com as suas donzelas ao melhor lugar na casa das mulheres.

10. לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מוקדתה: כי מרדכי צנה עליה, אשר לא-תגיד

10. Ester, porém, não tinha declarado o seu povo nem a sua parentela, pois Mardoqueu lhe tinha ordenado que não o declarasse.

11. ובְּכֹל-יוֹם וְיוֹם--מְרַדְּכִי מִתְּהַלֵּךְ, לִפְנֵי זֹרְעַר בֵּית-הַנְּשִׂיִם :כְּדַעַת אֶת-שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּבֹה-יַעֲשֶׂה בָּהּ

11. E cada dia Mardoqueu passeava diante do pátio da casa das mulheres, para lhe informar como Ester passava e do que lhe sucedia.

12. וּבִהְגִיעַ תֵּר זַעֲרָה וְזַעֲרָה לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כְּדַת הַנְּשִׂיִם שְׁנַיִם עָשָׂר זֹרְעִים--כִּי כֵן יִמְלֹאוּ, יְבִי מְרוּקִיהֶן :שִׁשָּׁה זֹרְעִים, בְּשֶׁמֶן הַמֹּר , וְשִׁשָּׁה זֹרְעִים בְּבִשְׂמִים, וּבִתְמֻרֹקֵי הַנְּשִׂיִם

12. Ora, quando chegava a vez de cada donzela vir ao Rei Assuero, depois que fora feito a cada uma segundo prescrito para as mulheres, por doze meses (pois assim se cumpriam os dias de seus preparativos, a saber, seis meses com óleo de mirra, e seis meses com especiarias e unguentos em uso entre as mulheres)

13. וּבֹה, הַזַּעֲרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ--אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֵּאמֹר יִנְתֵּן לָהּ, לָבוֹא עִמָּהּ , מִבֵּית הַנְּשִׂיִם, עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ

13. desta maneira vinha a donzela ao rei: dava-lhe tudo quanto ela quisesse para levar consigo da casa das mulheres para o palácio do rei

14. בְּעֶרֶב הִיא בָּאָה, וּבִבְקֹר הִיא שׁוֹבָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׂיִם שְׁנֵי, אֶל-יַד שִׁעֲשֻׁזָּו סָרִיס הַמֶּלֶךְ, שְׂמֹר הַפִּילֹנֶשִׁים :כִּי אִם-תָּבוֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ, כִּי אִם-זֹפֶן בָּהּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָא בָּשִׁם

14. à tarde ela entrava, e pela manhã voltava para a segunda casa das mulheres, à custódia de Saasgaz, eunuco do rei, guarda das concubinas ela não tornava mais ao rei, salvo se o rei desejasse, e fosse ela chamada por nome.

15. וּבִהְגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיוּזַיִל הַדָּ מְרַדְּכִי אֲשֶׁר לָקַז-לוֹ לָבֵת לָבוֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, לֹא בִקְשָׁה דָּבָר--כִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֵאמֹר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ, שְׂמֹר הַנְּשִׂיִם וְתֵהִי אֶסְתֵּר זַשֵּׂאת זֶזֶן, בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה

15. Ora, quando chegou a vez de Ester, filha de Abiail, tio de mardoqueu, que a tomara por sua filha, para ir ao rei, coisa nenhuma pediu senão o que indicou Hegai, eunuco do rei, guarda das mulheres. Mas Ester alcançava graça aos olhos de todos quantos a viam.

16. וַתִּלְקַז אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁרוּשׁ, אֶל-בֵּית מַלְכוּתוֹ, בְּזֹרְעֵי הָעֵשִׂירִי, הוּא-זֹרְעֵי טִבֵּת--בְּשִׁנַּת-שִׁבַּע, לְמַלְכוּתוֹ

16. Ester foi levada ao rei Assuero, ao palácio real, no décimo mês, que é o mês de tebete, no sétimo ano de seu reinado.

17. וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנְּשִׂיִם, וַתֵּשֶׂא-זֶזֶן וְזוֹסֵד לִפְנֵי מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת וַיֵּשֶׂם כֶּתֶר-מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ, וַיְמַלִּכָהּ תְּזוֹת וַשִּׁתִּי

17. E o rei amou a Ester mais do que a todas mulheres, e ela alcançou graça e favor diante dele mais do que todas as virgens de sorte que lhe pôs sobre a cabeça a coroa real, e afez rainha em lugar de Vasti.

18. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשִּׁתָּה גְּדוֹל, לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו--אֶת, מִשִּׁתָּה אֶסְתֵּר וְהַזֶּזֶה לְמַדְיָנוֹת עֲשֶׂה, וַיִּתֵּן מִשִּׁאת כִּיד הַמֶּלֶךְ

18. Então o rei deu um grande banquete a todos os seus príncipes e aos seus servos era um banquete em honra de Ester e concedeu alívio às províncias, e fez presentes com régia liberalidade.

19. וּבְהִקְבֹּץ בְּתוֹכוֹת, שְׁנִית וּמְרֹדְכִי, יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ

19. Quando pela segunda vez se ajuntavam as virgens, Mardoqueu estava sentado à porta do rei.

20. אִין אֶסְתֵּר, מוֹגֵדֶת מוֹכְדָתָהּ וְאֶת-עַמּוּתָהּ, כַּאֲשֶׁר צִוָּה עָלֶיהָ, מְרֹדְכִי וְאֶת-מֵאמֹר מְרֹדְכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כַּאֲשֶׁר הִיָּתָה בְּאִמְנָה אֵתוֹ

20. Ester, porém, como Mardoqueu lhe ordenara, não tinha declarado a sua parentela nem o seu povo: porque obedecia as ordens de Mardoqueu como quando estava sendo criada em casa dele.

21. בְּיָמִים הָהֵם, וּמְרֹדְכִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצָּץ בְּגִתָּן וְתָרַע שְׁנֵי-סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁבָּרֵי הַסֶּף, וַיִּבְקְשׁוּ לְשַׁלֹּחַ יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרַע

21. Naqueles dias, estando Mardoqueu sentado à porta do rei, dois eunucos do rei, os guardas da porta, Bigtã e Teres, se indignaram e procuravam tirar a vida ao rei Assuero.

22. וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמְרֹדְכִי, וַיִּגֵּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֵאמֹר אֶסְתֵּר לְמַלְכָּה, בְּשֵׁם מְרֹדְכִי

22. E veio isto ao conhecimento de Mardoqueu, que revelou à rainha Ester e Ester o disse ao rei em nome de Mardoqueu.

23. וַיִּבְקֶשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא, וַיִּתְּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב, בְּסֵפֶר הַדְּבָרִים הַיָּמִים--לְפָנָי הַמֶּלֶךְ

23. Quando se investigou o negócio e se achou ser verdade, ambos foram enforcados e isso foi escrito no livro das crônicas perante o rei.

פרק 3 capítulo

1. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרַע אֶת-הַמֶּן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי-- וַיִּשְׂאֵהוּ וַיִּשֶׂם, אֶת-כְּסָאוֹ, מֵעַל, כָּל-הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אֵתוֹ

1. Depois destas coisas o rei Assuero engrandeceu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, e o exaltou, pondo-lhe o assento acima dos de todos os príncipes que estavam com ele.

2. וְכָל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּוְּוִים לְהַמֶּן--כִּי-כֵן, צִוָּה-לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמְרֹדְכִי--כִּי לֹא יִכְרַע, וְלֹא יִשְׁתַּוְּוֶה

2. E todos os servos do rei que estavam à porta do rei se inclinavam e se prostravam perante Hamã, porque assim ordenara o rei a seu respeito: porém Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava.

3. וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר-בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ--לְמְרֹדְכִי: מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר, אֵת מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ

3. Então os servos do rei que estavam à porta do rei disseram a Mardoqueu: Por que transgredes a ordem do rei?

4. וַיְהִי (באמרם) כְּאִמְרָם (אֲלֵיו יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא שָׁמַע, אֲלֵיהֶם וַיִּגְדּוּ לְהַמֵּן, לְרֹאוֹת הַיַּעֲמֹדוֹ דְבָרֵי מְרֻדְכִי--כִּי-הִגִּיד לָהֶם, אֲשֶׁר-הוּא יְהוּדִי

4. E sucedeu que, dizendo-lhe eles isso dia após dia, e não lhes dando ele ouvidos, o fizeram saber a Hamã, para verem se o procedimento de Mardoqueu seria tolerado pois ele lhes tinha declarado que era judeu.

5. וַיֵּרָא הָמָן--כִּי-אֵין מְרֻדְכִי, כֹּרַעַ וּמִשְׁתַּחוּוֹת לּוֹ וַיִּמְלֵא הָמָן, זֹמָה

5. Vendo, pois, Hamã que Mardoqueu não se inclinava nem se prostrava diante dele, encheu-se de furor.

6. וַיִּבֹּז בְּעֵינָיו, לְשַׁלֵּזוֹ יָד בְּמְרֻדְכִי לְבַדּוֹ--כִּי-הִגִּידוּ לּוֹ, אֶת-עַם מְרֻדְכִי וַיִּבְקֶשׁ הָמָן, לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל-מְלָכוֹת אַוּשְׁרוּשׁ--עַם מְרֻדְכִי

6. Mas, achou pouco tirar a vida somente a Mardoqueu porque lhe haviam declarado o povo de Mardoqueu. Por esse motivo Hamã procurou destruir todos os judeus, o povo de Mardoqueu, que havia em todo o reino de Assuero.

7. בַּזֹּרֶשׁ הָרֵאשׁוֹן, הוּא-זֹרֶשׁ נִיסָן, בְּשָׁנַת שְׁתַּיִם עָשָׂרָה, לְמַלְכָּה אַוּשְׁרוּשׁ: הַפִּיֵל פּוֹר הוּא הַגֹּזֶרֶל לְפָנָי הָמָן, בְּיָוִם לְיוֹם וּבְמוֹזָדֶשׁ לְזֹרֶשׁ שְׁנַיִם-עָשָׂר--הוּא-זֹרֶשׁ אֲדָר

7. No primeiro mês, que é o mês de nisã, no ano duodécimo do rei Assuero, se lançou Pur, isto é, a sorte, perante Hamã, para cada dia e para mês, até o duodécimo, que é o mês de adar.

8. וַיֹּאמֶר הָמָן, לְמַלְכָּה אַוּשְׁרוּשׁ--יִשְׁנֹו עַם-אֲזוּד מְפֹרָר וּמְפֹרָר בֵּין הָעַמִּים, בְּכָל מְדִינֹוֹת מְלָכוֹתָהּ וְדַתֵּיהֶם שְׁנֹוֹת בְּכָל-עַם, וְאֶת-דַּתֵּי הַמְּלָכָה אֵינָם עֹשִׂים, וְלְמַלְכָּה אֵין-שְׁוֶה, לְהַנְיֹוֹם

8. E Hamã disse ao rei Assuero: Existe espalhado e disperso entre os povos em todas as províncias do teu reino um povo, cujas leis são diferentes das leis de todos os povos, e que não cumprem as leis do rei pelo que não convém ao rei tolerá-lo.

9. אִם-עַל-הַמְּלָכָה טוֹב, יִכְתֹּב לְאַבְדָּם וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כֶּסֶף-כָּסֶף, אֲשֶׁקּוּל עַל-יָדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא, אֶל-גְּזֵי הַמְּלָכָה

9. Se bem parecer ao rei, decrete-se que seja destruído e eu pagarei dez mil talentos de prata aos encarregados dos negócios do rei, para os recolherem ao tesouro do rei.

10. וַיִּסֶר הַמְּלָכָה אֶת-טַבַּעֲתוֹ, מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ, לְהָמָן בֶּן-הַמְּדַתָּא הָאֲגָגִי--עֶרֶר הַיְהוּדִים

10. Então o rei tirou do seu dedo o anel, e o deu a Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo dos judeus

11. וַיֹּאמֶר הַמְּלָכָה לְהָמָן, הַכֶּסֶף נָתַן לָךְ וְהָעַם, לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ

11. e disse o rei a Hamã: Essa prata te é dada, como também esse povo, para fazeres dele o que bem parecer aos teus olhos.

12. וַיִּקְרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּזֹּרֵשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּשִׁלּוּשֵׁי עֶשֶׂר יוֹם בּוֹ, וַיִּכְתְּבוּ כָכָל-
אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּן אֶל אֲזוּשְׁדַרְפָּנִי-הַמֶּלֶךְ וְאֶל-הַפּוֹזוֹת אֲשֶׁר עַל-מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל-
שָׂרֵי עָם וְעַם, מְדִינָה וּמְדִינָה כַּכְּתָבָה וְעַם וְעַם כָּלְעִוְנוֹ: בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ
נִכְתָּב, וְנִזְוָתָם בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ

12. Então foram chamados os secretários do rei no primeiro mês, no dia treze do mesmo e, conforme tudo, quando Hamã ordenou, se escreveu aos sátrapas do rei, e aos governadores que havia sobre todas as províncias, e aos príncipes de todos os povos a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo segundo a sua língua em nome do rei Assuero se escreveu, e com o anel do rei se selou.

13. וַנִּשְׁלֹוּ סֹפְרֵים בְּיַד הָרָצִים, אֶל-כָּל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ--לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד
אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים מִנְעַר וְעַד-יָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלּוּשֵׁי עֶשֶׂר לְזֹרֵשׁ
שָׁנִים-עֶשֶׂר הוּא-זֹרֵשׁ אֶדָר וּשְׁלָלָם, לְבוֹז

13. Entiaram-se as cartas pelos correios a todas províncias do rei, para que destruíssem, matassem, e fizessem perecer todos os judeus, moços e velhos, crianças e mulheres, em um mesmo dia, a treze do duodécimo mês, que é o mês de adar, e para que lhes saqueassem os bens.

14. פָּתְשִׁנָּן הַכְּתָב, לְהַנְתִּין דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים--לְהִיּוֹת
עֵתָדִים, לַיּוֹם הַזֶּה

14. Uma cópia do documento havia de ser publicada como decreto em cada província, para que todos os povos estivessem preparados para aquele dia.

15. הָרָצִים יֵצְאוּ דְּזוּזוּפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ, וְהָדָת נִתְּנָה, בְּשִׁוְשֵׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן
יֵשְׁבוּ לְשִׁתוֹת, וְהָעִיר שִׁוְשֵׁן נְבוּכָה

15. Os correios saíram às pressas segundo a ordem do rei, e o decreto foi proclamado em Susã, a capital. Então, o rei e Hamã se assentaram a beber, mas a cidade de Susã estava perplexa.

פרק 4 capítulo

1. וּמְרֹדְכִי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נִעְשָׂה, וַיִּקְרַע מְרֹדְכִי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבַּשׁ שַׁק וְאָפֹר
וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר, וַיִּזְעַק וְעָקָה גְּדוּלָה וּמְרָה

1. Quando Mardoqueu soube tudo quanto se havia passado, rasgou as suas vestes, vestiu-se de saco e de cinza, e saiu pelo meio da cidade, clamando com grande e amargo clamor

2. וַיָּבֹאוּ, עַד לְפָנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לָבוֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבּוּשׁ שַׁק

2. e chegou até diante da porta do rei, pois ninguém vestido de saco podia entrar elas portas do rei.

3. וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִזֵּיע--אֶבֶל גְּדוּל
לַיְהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפֹד שַׁק וְאָפֹר, יֵצַע לְרַבִּים

3. Em todas as províncias aonde chegava a ordem do rei, e o seu decreto, havia entre os judeus grande pranto, com jejum, e choro, e lamentação e muitos se deitavam em saco e em cinza.

4. ותבואינה) ותבואנה (נערות אסתר וסרִיסיה, ויגידו לה, ותתזון לזול המלכה, מאד ותשלוזו בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל

4. Quando vieram as moças de Ester e os eunucos lho fizeram saber, a rainha muito se entristeceu e enviou roupa para Mardoqueu, a fim de que, despindo-lhe o saco, lha vestissem ele, porém, não a aceitou.

5. ותקרא אסתר להתך מסרִיסיה המלכה, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת ביה-זה, ועל-ביה-זה

5. Então Ester mandou chamar Hataque, um dos eunucos do rei, que este havia designado para a servir, e o mandou ir ter com Mardoqueu para saber que era aquilo, e por que era.

6. ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רוזוב העיר, אשר לפני שער-המלכה

6. Hataque, pois, saiu a ter com Mardoqueu à praça da cidade, diante da porta do rei

7. ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו ואת פרשת הכסף, אשר אמר הבן לשקול על-גנזי המלכה (ביהודיים) ביהודים--(לאבדם

7. e Mardoqueu lhe fez saber tudo quanto lhe tinha sucedido, como também a soma exata do dinheiro que Hamã prometera pagar ao tesouro do rei pela destruição dos judeus.

8. ואת-פתשן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה ולצוות עליה, לבוא אל-המלכה להתזון--לו ולבקש מלפניו--על-עמה

8. Também lhe deu a cópia do decreto escrito que se publicara em susã para os destruir, para que a mostrasse a Ester, e lha explicasse, ordenando-lhe que fosse ter com o rei, e lhe pedisse misericórdia e lhe fizesse súplica ao seu povo.

9. ויבוא, התך ויגד לאסתר, את דברי מרדכי

9. Veio, pois, Hataque, e referiu a Ester as palavras de Mardoqueu.

10. ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי

10. Então falou Ester a Hataque, mandando-o dizer a Mardoqueu:

11. כל-עבדי המלכה ועם-מדינות המלכה ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלכה אל-הזוּצָר הפנימית אשר לא-יקרא אזות דתו להבית, לבד מאשר יושיט-לו המלכה את-שרביט הזהב, וזוּזיה ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלכה--זה, שלוש יום

11. Todos os servos do rei, e o povo das províncias do rei, bem sabem que, para todo homem ou mulher que entrar à presença do rei no pátio interior sem ser chamado, não há senão uma sentença, a de morte, a menos que o rei estenda para ele o cetro de ouro, para que viva mas eu já há trinta dias não sou chamada para entrar a ter com o rei.

12. ויגידו למרדכי, את דברי אסתר

12. E referiram a Mardoqueu as palavras de Ester.

13. וַיֹּאמֶר מְרֹדֶכִי, לְהָשִׁיב אֶל-אַסְתֵּר: אֵל-תְּדַבְּרִי בְּנִפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיךְ בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים

13. Então Mardoqueu mandou que respondessem a Ester: Não imagines que, por estares no palácio do rei, terás mais sorte para escapar do que todos os outros judeus.

14. כִּי אִם-הַזֹּרֶשׁ תִּזְוֶינִי, בְּעַת הַזֹּאת--רוּזוּ וְהִצֵּלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אֲזוּר, וְאֵת וּבֵית-אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לָעַת כָּזֹאת, הִצֵּעַת לַמְּלָכּוֹת

14. Pois, se de todo te calares agora, de outra parte se levantarão socorro e livramento para os judeus, mas tu e a casa de teu pai perecereis e quem sabe se não foi para tal tempo como este que chegaste ao reino?

15. וְהֵאמֶר אַסְתֵּר, לְהָשִׁיב אֶל-מְרֹדֶכִי

15. De novo Ester mandou-os responder a Mardoqueu:

16. לָךְ כְּזוֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְאֵל-תֹּאכְלוּ וְאֵל-תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וְנַעֲרָתִי, אֲצוּם כֵּן וּבִכָּן אָבּוּא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כֹדֶת, וּכְאֲשֶׁר אֶבְדָּתִי, אֶבְדָּתִי

16. Vai, ajunta todos os judeus que se acham em Susã, e jejuai por mim, e não comais nem bebais por três dias, nem de noite nem de dia e eu e as minhas moças também assim jejuaremos. Depois irei ter com o rei, ainda que isso não é segundo a lei e se eu perecer, pereci.

17. וַיַּעֲבֵר, מְרֹדֶכִי וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אַסְתֵּר

17. Então Mardoqueu foi e fez conforme tudo quanto Ester lhe ordenara.

פרק 5 capítulo

1. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וְהִלְבִּישׁ אַסְתֵּר מַלְכוּת, וְתַעֲמֹד בַּזֹּרֶחַ בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, נִכְזוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל-כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ, בְּבֵית הַמַּלְכוּת, נִכְזוּ, פְּתוּזוּ הַבַּיִת

1. Ao terceiro dia Ester se vestiu de trajes reais, e se pôs no pátio interior do palácio do rei, defronte da sala do rei e o rei estava assentado sobre o seu trono, na sala real, defronte da entrada.

2. וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת-אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה, עֹמְדָת בַּזֹּרֶחַ--נִשְׂאָה זֶן, בְּעֵינָיו וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר, אֶת-שֵׁרְבִיט הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ, וְתִקְרַב אַסְתֵּר, וְתִגַּע בְּרֹאשׁ הַשֵּׁרְבִיט

2. E sucedeu que, vendo o rei à rainha Ester, que estava em pé no pátio, ela alcançou favor dele e o rei estendeu para Ester o cetro de ouro que tinha na sua mão. Ester, pois, chegou-se e tocou na ponta do cetro.

3. וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ, מַה-לָּךְ אַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה-בְּקִשְׁתְּךָ עַד-זֹצִי הַמַּלְכוּת, וַיִּנְתֵּן לָךְ

3. Então o rei lhe disse: O que é, rainha Ester? qual é a tua petição? Até metade do reino se te dará.

4. וְתֹאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן הַיּוֹם, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לּוֹ

4. Ester respondeu: Se parecer bem ao rei, venha hoje com Hamã ao banquete que tenho preparado para o rei.

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מִהֲרוּ אֶת-הַמֶּן, לַעֲשׂוֹת אֶת-דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

5. Então disse o rei: Fazei Hamã apressar-se para que se cumpra a vontade de Ester. Vieram, pois, o rei e Hamã ao banquete que Ester tinha preparado.

6. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן, מַה-שְּׂאֵלְתֶךָ וַיִּנְתֶּן לָּהּ וַיְמַה-בְּקִשְׁתֶּךָ עַד-זֹנְגֵי הַמִּלְכוּת, וַתַּעֲשֵׂ

6. De novo disse o rei a Ester, no banquete do vinho: Qual é a tua petição? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? e se te dará, ainda que seja metade do reino.

7. וַתַּעֲזֵן אֶסְתֵּר, וַתֹּאמֶר: שְׂאֵלְתִי, וּבְקִשְׁתִּי

7. Ester respondeu, dizendo Eis a minha petição e o meu rogo:

8. אִם-מִצְּאֵתִי זֹן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב, לָתֵת אֶת-שְׂאֵלְתִי, וּלְעֲשׂוֹת אֶת-בְּקִשְׁתִּי--יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָּהֶם, וּבְמוֹזַר אֶעֱשֶׂה, כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ

8. Se tenho alcançado favor do rei, e se parecer bem ao rei concenter-me a minha petição e cumprir o meu rogo, venha o rei com Hamã ao banquete que lhes hei de preparar, e amanhã farei conforme a palavra do rei.

9. וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא, שְׂמִינּוֹ וְטוֹב לֵב וְכַרְאוֹת הַמֶּן אֶת-מֶרְדֳּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, וְלֹא-קָם וְלֹא-יָעַ מִבְּעוֹ--וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל-מֶרְדֳּכָי, זִמְזוּמָה

9. Então naquele dia Hamã saiu alegre e de bom ânimo porém, vendo Mardoqueu à porta do rei, e que ele não se levantava nem tremia diante dele, Hamã se encheu de furor contra Mardoqueu.

10. וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן, וַיָּבוֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיָּבֵא אֶת-אֶהֱבָיו, וְאֶת-יְרֵשׁ אִשְׁתּוֹ

10. Contudo Hamã se refreou, e foi para casa enviou e mandou vir os seus amigos, e Zéres, sua mulher.

11. וַיְסַפֵּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-כְּבוֹד עֲשָׂרוֹ, וְרַב בָּנָיו וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ, עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ

11. E contou-lhes Hamã a glória de suas riquezas, a multidão de seus filhos, e tudo em que o rei o tinha engrandecido, e como o havia exaltado sobre os príncipes e servos do rei.

12. וַיֹּאמֶר, הַמֶּן--אֵף לֹא-הִבִּיֵּאָה אֶסְתֵּר הַמִּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה, כִּי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְמוֹזַר אֲנִי קָרוּא-לָהּ, עִם-הַמֶּלֶךְ

12. E acrescentou: Tampouco a rainha Ester a ninguém fez vir com o rei ao banquete que preparou, senão a mim e também para amanhã estou convidado por ela juntamente com o rei.

13. וְכַל-זֶה, אֵינְנוּ שׂוּהָ לִי: בְּכָל-עֵת, אֲשֶׁר אָנִי רֹאֶה אֶת-מָרְדֳּכָי הַיְהוּדִי--יּוֹשֵׁב, בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ

13. Todavia tudo isso não me satisfaz, enquanto eu vir o judeu Mardoqueu sentado à porta do rei.

14. וְהֵאמֵר לוֹ זָרַשׁ אֶשְׂתּוֹ וְכָל-אֶהָבָיו, וַיַּעֲשׂוּ-עִיץ זָבָה זֹמְשִׁים אִמָּה, וּבִבְקָר אָבוֹר לְמִקְלָה וַיִּתְּלוּ אֶת-מָרְדֳּכָי עָלָיו, וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמוֹז וַיֵּיטֵב הַדָּבָר לְפָנָי הַמֶּן, וַיַּעַשׂ הָעֵץ

14. Então lhe disseram Zéres, sua mulher, e todos os seus amigos: Faça-se uma forca de cinquenta côvados de altura, e pela manhã diga ao rei que nela seja enforcado Mardoqueu e então entra alegre com o rei para o banquete. E este conselho agradou a Hamã, que mandou fazer a forca.

פרק 6 capítulo

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

1. בְּלִילָה הַהוּא, נִדְרְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר, לְהָבִיא אֶת-סֵפֶר הַזְכְּרוֹנוֹת הַבְּרִי הַיָּמִים, וַיְהִיו נִקְרָאִים, לְפָנָי הַמֶּלֶךְ

-> ballaylah hahu, nadedah shenat hammelech vayo'mer, lehavi et-sefer hazzichronot divrei hayamim, vayihu nikra'im, lifnei hammelech

1. Naquela mesma noite fugiu do rei o sono então ele mandou trazer o livro de registro das crônicas, as quais se leram diante do rei.

2. וַיִּמְצָא כְּתוּב, אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכָי עַל-בִּגְתָּנָא וְתֵרַשׁ שְׂנֵי סְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ--בְּשַׁבְּוִרֵי, הַסֵּף: אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ לְשַׁלּוֹז יָד, בַּמֶּלֶךְ אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ

2. E achou-se escrito que Mardoqueu tinha denunciado Bigtã e Teres, dois dos eunuocos do rei, guardas da porta, que tinham procurado tirar a vida ao rei Assuero.

3. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ--מַה-נַּעֲשֶׂה יְקָר וַיְגִדוּלָה לְמָרְדֳּכָי, עַל-זֶה וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ, מִשְׁרֵתָיו, לֹא-נַעֲשֶׂה עִמּוֹ, דָּבָר

3. E o rei perguntou: Que honra, ou dignidade, foi conferida a Mardoqueu por Isso? Responderam os moços do rei que o serviam: Coisa nenhuma se lhe fez.

4. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, מִי בִּזְוָצָר וְהַמֶּן בָּא, לְזוּצָר בֵּית-הַמֶּלֶךְ הַזֹּזִיצוֹנָה, לֵאמֹר לְמִקְלָה, לְתַלּוֹת אֶת-מָרְדֳּכָי עַל-הָעֵץ אֲשֶׁר-הִכִּין לוֹ

4. Então disse o rei: Quem está no pátio? Ora, Hamã acabara de entrar no pátio exterior do palácio real para falar com o rei, a fim de que se enforcasse Mardoqueu na forca que lhe tinha preparado.

5. וַיֹּאמְרוּ זַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ, אֱלֹהֵי--הַגֵּזֶה הָמֶן, עֹמֵד בְּזוּזָר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, יָבוֹא

5. E os servos do rei lhe responderam: Eis que Hamã está esperando no pátio. E disse o rei que entrasse.

6. וַיָּבֹא, הָמֶן, וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ, מַה--לַעֲשׂוֹת בְּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ וַיֹּאמֶר הָמֶן, בְּלִבּוֹ, לָמִי יִזְפֵּן הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יָקָר, יוֹתֵר מִמֶּנִּי

6. Hamã, pois, entrou. Perguntou-lhe o rei: Que se fará ao homem a quem o rei se agrada honrar? Então Hamã disse consigo mesmo: A quem se agradaria o rei honrar mais do que a mim?

7. וַיֹּאמֶר הָמֶן, אֶל--הַמֶּלֶךְ: אִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ

7. Pelo que disse Hamã ao rei: Para o homem a quem o rei se agrada honrar,

8. יָבִיאוּ לָבוֹשׁ מִלְכוּת, אֲשֶׁר לָבֹשׁ--בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוֹס, אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ, וְאֲשֶׁר נָתַן כֶּתֶר מִלְכוּת, בְּרֹאשׁוֹ

8. sejam trazidos trajes reais que o rei tenha usado, e o cavalo em que o rei costuma andar, e ponha-se-lhe na cabeça uma coroa real

9. וְנָתַן הַלְבוּשׁ וְהַסּוֹס, עַל--יָד--אִישׁ מִשְׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַפְּרָתָמִים, וְהַלְבִּישׁוּ אֶת--הָאִישׁ, אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ וְהַרְכִּיבֵהוּ עַל--הַסּוֹס, בְּרִזְזוּב הָעִיר, וְקָרְאוּ לְפָנָיו, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ

9. sejam entregues os trajes e o cavalo à mão dum dos príncipes mais nobres do rei, e vistam deles aquele homem a quem o rei se agrada honrar, e façam-no andar montado pela praça da cidade, e proclamem diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

10. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמֶן, מַהֲרָה קוּז אֶת--הַלְבוּשׁ וְאֶת--הַסּוֹס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וַעֲשֵׂה--כֵן לְמַרְדֵּכִי הַיְהוּדִי, הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אֶל--תִּפּוֹל דְּבַר, מִכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ

10. Então disse o rei a Hamã: Apressa-te, toma os trajes e o cavalo como disseste, e faz assim para com o judeu Mardoqueu, que está sentado à porta do rei e não deixes falhar coisa alguma de tudo quanto disseste.

11. וַיִּקְחוּ הָמֶן אֶת--הַלְבוּשׁ וְאֶת--הַסּוֹס, וַיִּלְבַּשׁ אֶת--מַרְדֵּכִי וַיַּרְכִּיבֵהוּ, בְּרִזְזוּב הָעִיר, וַיִּקְרָא לְפָנָיו, כְּכֹה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ זֹפֵן בִּיקְרוֹ

11. Hamã, pois, tomou os trajes e o cavalo e vestiu a Mardoqueu, e o fez andar montado pela praça da cidade, e proclamou diante dele: Assim se faz ao homem a quem o rei se agrada honrar!

12. וַיֵּשֶׁב מַרְדֵּכִי, אֶל--שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן נָדְוָה אֶל--בֵּיתוֹ, אֲבָל וּזְפוּי רֹאשׁ

12. Depois disto Mardoqueu voltou para a porta do rei porém Hamã se recolheu a toda pressa para sua casa, lamentando-se e de cabeça coberta.

13. וַיִּסְפֹּר הָמֶן לְאִרְשׁ אִשְׁתּוֹ, וּלְכָל--אֶהָבָיו, אֵת, כָּל--אֲשֶׁר קָרְהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ זַכְּמִי וְאִרְשׁ אִשְׁתּוֹ, אִם מִזְרַע הַיְהוּדִים מַרְדֵּכִי אֲשֶׁר הִזְכֹּתָ לְנַפְל לְפָנָיו לֹא--תוּכַל לוֹ--כִּי--נַפּוֹל תִּפּוֹל, לְפָנָיו

13. E contou Hamã a Zerés, sua mulher, e a todos os seus amigos tudo quanto lhe tinha sucedido. Então os seus sábios e Zerés, sua mulher, lhe disseram: Se Mardoqueu, diante de quem já começaste a cair, é da linhagem dos judeus, não prevalecerás contra ele, antes certamente cairás diante dele.

14. עוֹדֵם מִדְּבָרִים עָמוּ, וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיִּבְהֲלוּ לְהַבִּיא אֶת-הַמֶּן, אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר

14. Enquanto estes ainda falavam com ele, chegaram os eunucos do rei, e se apressaram a levar Hamã ao banquete que Ester preparara.

פרק 7 capítulo

1. וַיָּבֵא הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּן, לְשִׁתּוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה

1. Entraram, pois, o rei e Hamã para se banquetear com a rainha Ester.

2. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, בַּמִּשְׁתֶּה הַזֶּה--מַה-שְּׂאֵלְתָּ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְתִתְּנִי לָּהּ וּמַה-בְּקִשְׁתָּ עִד-וְזִצִּי הַמַּלְכוּת, וְתַעֲשֵׂ

2. Ainda outra vez disse o rei a Ester, no segundo dia, durante o banquete do vinho: Qual é a tua petição, rainha Ester? e ser-te-á concedida e qual é o teu rogo? Até metade do reino se te dará.

3. וַתַּעֲן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וַתֹּאמֶר--אִם-מִצְּאֵתִי זֹוּן בְּעֵינֶיהָ הַמֶּלֶךְ, וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב: תִּתְּנִי-לִי נְפֹשִׁי בְּשֵׂאֵלְתִּי, וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִּי

3. Então respondeu a rainha Ester, e disse: Ó rei! se eu tenho alcançado o teu favor, e se parecer bem ao rei, seja-me concedida a minha vida, eis a minha petição, e o meu povo, eis o meu rogo

4. כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי, לְהַשְׁבִּיד לְהָרוֹג וּלְאֲבֹד וְאִלּוּ לְעַבְדִּים וּלְשִׁפּוֹזוֹת נִמְכַרְנוּ, הַיּוֹרֵשֶׁתִּי--כִּי אֵין הָצָר עוֹה, בְּנִזְק הַמֶּלֶךְ

4. porque fomos vendidos, eu e o meu povo, para sermos destruídos, mortos e exterminados se ainda por servos e por servas nos tivessem vendido, eu teria me calado, ainda que o adversário não poderia ter compensado a perda do rei.

5. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲזוּשֹׁרוּשׁ, וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: בְּמִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא, אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן

5. Então falou o rei Assuero, e disse à rainha Ester: Quem é e onde está esse, cujo coração o instigou a fazer assim?

6. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר--אִישׁ צָר וְאוֹיֵב, הַמֶּן הָרַע הַזֶּה וְהַמֶּן נִבְעַת, מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה

6. Respondeu Ester: Um adversário e inimigo, este perverso Hamã! Então Hamã ficou aterrorizado perante o rei e a rainha.

7. וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּזוּמָתוֹ, מִמִּשְׁתֶּה הַזֶּה, אֶל-גִּנֹּת, הַבַּיִת וְהַמֶּן עָמוּד, לְבַקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה--כִּי רָאָה, כִּי-כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ

7. E o rei, no seu furor, se levantou do banquete do vinho e entrou no jardim do palácio Hamã, porém, ficou para rogar à rainha Ester pela sua vida, porque viu que já o mal lhe estava determinado pelo rei.

8. וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגֵּזֶת הַבַּיִתָּן אֶל-בַּיִת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן, וְהָמָן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אָסְתֵר עָלֶיהָ, וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמְּלָכָה עִמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר, וַיֵּצֵא מִפִּי הַמֶּלֶךְ, וַיִּפְּנֵי הָמָן, וְזָפוּ

8. Ora, o rei voltou do jardim do palácio à sala do banquete do vinho e Hamã havia caído prostrado sobre o leito em que estava Ester. Então disse o rei: Porventura queria ele também violar a rainha perante mim na minha própria casa? Ao sair essa palavra da boca do rei, cobriram a Hamã o rosto.

9. וַיֹּאמֶר זָרְבוּנָה אֲזוּד מִן-הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, גַּם הִנֵּה-הָעֵץ אֲשֶׁר-עָשִׂה הָמָן לְמַרְדְּכֵי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עַבְדֹּד בַּבַּיִת הָמָן--גָּבֹה, וְזוֹמְשִׁים אִמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, תִּלְהֹו עָלָיו

9. Então disse Harbona, um dos eunucos que serviam diante do rei: Eis que a forca de cinqüenta côvados de altura que Hamã fizera para Mardoqueu, que falara em defesa do rei, está junto à casa de Hamã. Então disse o rei: Enforcai-o nela.

10. וַיִּתְּלוּ, אֶת-הָמָן, עַל-הָעֵץ, אֲשֶׁר-הֵכִין לְמַרְדְּכֵי וְזוֹמַת הַמֶּלֶךְ, שְׂכָכָה

10. Enforcaram-no, pois, na forca que ele tinha preparado para Mardoqueu. Então o furor do rei se aplacou.

פרק 8 capítulo

1. בַּיּוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲזוּשָׁרוּשׁ לְאֶסְתֵר הַמְּלָכָה, אֶת-בַּיִת הָמָן, עִרַר (הַיְהוּדִים) הַיְהוּדִים (וּמַרְדְּכֵי, בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ--כִּי-הִגִּידָה אֶסְתֵר, בְּמֵה הוּא-לָהּ

1. Naquele mesmo dia deu o rei Assuero à rainha Ester a casa de Hamã, o inimigo dos judeus. E Mardoqueu apresentou-se perante o rei, pois Ester tinha declarado o que ele era.

2. וַיִּסֶר הַמֶּלֶךְ אֶת-טַבַּעְתּוֹ, אֲשֶׁר הָעֵבִיר מִהָמָן, וַיִּהְיֶה, לְמַרְדְּכֵי וַתֵּשֶׁם אֶסְתֵר אֶת-מַרְדְּכֵי, עַל-בַּיִת הָמָן

2. O rei tirou o seu anel que ele havia tomado a Hamã, e o deu a Mardoqueu. E Ester encarregou Mardoqueu da casa de Hamã.

3. וַתּוֹסֵף אֶסְתֵר, וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתִּפֹּל, לִפְנֵי רַגְלָיו וַתִּתְּנוֹן--לוֹ, לְהָעֵבִיר אֶת-רַעַת הָמָן הָאֲגָגִי, וְאֵת מוֹזְשָׁבְתּוֹ, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב עַל-הַיְהוּדִים

3. Tornou Ester a falar perante o rei e, lançando-se-lhe aos pés, com lágrimas suplicou que revogasse a maldade de Hamã, o agagita, e o intento que este projetara contra os judeus.

4. וַיּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵר, אֶת שֵׁרָבֵט הַזָּהָב וַתִּקֶּם אֶסְתֵר, וַתַּעֲבֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

4. Então o rei estendeu para Ester o cetro de ouro. Ester, pois, levantou-se e, pondo-se em pé diante do rei,

5. ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי זון לפניו וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, במושיבת המן בן-הבדלתא האגני, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-בדיות המלך

5. disse: Se parecer bem ao rei, e se eu tenho alcançado o seu favor, e se este negócio é reto diante do rei, e se eu lhe agrado, escreva-se que se revoguem as cartas concebidas por Hamã, filho de Hamedata, o agagita, as quais ele escreveu para destruir os judeus que há em todas as províncias do rei.

6. כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי

6. Pois como poderei ver a calamidade que sobrevirá ao meu povo? ou como poderei ver a destruição da minha parentela?

7. ויאמר המלך אושורש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הגזת בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלוו ידו, ביהודיים

7. Então disse o rei Assuero à rainha Ester e ao judeu Mardoqueu: Eis que dei a Ester a casa de Hamã, e a ele enforcaram, porquanto estenderá as mãos contra os judeus.

8. ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם, בשם המלך, וזותמו, בטבעת המלך: כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, וזותתום בטבעת המלך--אין להשיב

8. Escrevei vós também a respeito dos judeus, em nome do rei, como vos parecer bem, e selai-o com o anel do rei pois um documento escrito em nome do rei e selado com o anel do rei não se pode revogar.

9. ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בודדש השלישי הוא-ודדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האושדרפנים-והפוזות ושרי הבדיות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה בדיות, בדיות ומדיות ככתבה ועם ועם כלשון ואל-היהודים--ככתבם, וכלשונם

9. Então foram chamados os secretários do rei naquele mesmo tempo, no terceiro mês, que é o mês de sivã, no vigésimo terceiro dia e se escreveu conforme tudo quanto Mardoqueu ordenou a respeito dos judeus, aos sátrapas, aos governadores e aos príncipes das províncias, que se estendem da Índia até a Etiópia, cento e vinte e sete províncias, a cada província segundo o seu modo de escrever, e a cada povo conforme a sua língua como também aos judeus segundo o seu modo de escrever e conforme a tua língua.

10. ויכתב, בשם המלך אושורש, וזותתם, בטבעת המלך וישלוו ספרים ביד הרצים פסוסים רכבי הרקש, האושתרנים--בני, הרמכים

10. Mardoqueu escreveu as cartas em nome do rei Assuero e, selando-as com anel do rei, enviou-as pela mão dos correios montados, que cavalgavam sobre ginetes que se usavam no serviço real e que eram da coudelaria do rei.

11. אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמוד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-זויל עם ומדיות הצרים אתם, טף ונשים ושללם, לבו

11. Nestas cartas o rei concedia aos judeus que havia em cada cidade que se reunissem e se dispusessem para defenderem as suas vidas, e para destruírem, matarem e esterminarem

todas as forças do povo e da província que os quisessem assaltar, juntamente com os seus pequeninos e as suas mulheres, e que saqueassem os seus bens,

12. בַּיּוֹם אֶחָד, בְּכָל-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחְשָׁרוּשׁ--בְּשָׂלוּשָׁה עָשָׂר לְוָדֵשׁ שָׁנִים--
עָשָׂר, הוּא-וָדֵשׁ אָדָר

12. num mesmo dia, em todas as províncias do rei Assuero, do dia treze do duodécimo mês, que é o mês de adar.

13. פָּתְשָׁנָן הַכְּתָב, לְהַגִּתָּן דָּת בְּכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, גָּלוּי, לְכָל-הָעַמִּים וְלַהֲיוֹת הַיְהוּדִים (עַתּוּדִים) עֲתִידִים (לַיּוֹם הַזֶּה, לְהַנָּקָה מֵאִיְבֵיהֶם

13. E uma cópia da carta, que seria divulgada como decreto em todas as províncias, foi publicada entre todos os povos, para que os judeus estivessem preparados para aquele dia, a fim de se vingarem de seus inimigos.

14. הָרָצִים רָכְבֵי הָרֶכֶשׁ, הָאֲחֻשְׁתָּרַיִם, יֵצְאוּ מִבְּהַלִּים וּדְוָוָפִים, בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ
וְהָדָת זִתְנָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה

14. Partiram, pois, os correios montados em ginetes que se usavam no serviço real, apressados e impelidos pela ordem do rei e foi proclamado o decreto em Susã, a capital.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

15. וּמִרְדְּכֵי יֵצֵא מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ, בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וְזוּר, וְעֵטֶרֶת זָהָב גְּדוּלָה,
וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוֹשָׁן, צָהֳלָה וְשִׁמְוָה

-> umaredochay yatza millifnei hammelech, bilvush malchut techelet vachur,
va'ateret zahav gedolah, vetachrich butz ve'argaman vеха'ir shushan,
tzahalah vesamechah

15. Então Mardoqueu saiu da presença do rei, vestido de um traje real azul celeste e branco, trazendo uma grande coroa de ouro, e um manto de linho fino e de púrpura, e a cidade de Susã exultou e se alegrou.

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

16. לַיְהוּדִים, הָיְתָה אוֹרָה וְשִׁמְוָה, וְשִׁשָׁן, וִיקָר

-> layehudim, hayetah orah vesimchah, vesason, vikar

16. E para os judeus houve luz e alegria, gozo e honra.

17. וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר, מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ בְּמַעַל,
שִׁמְוָה וְשִׁשָׁן לַיְהוּדִים, מִשְׁתָּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵי הָאָרֶץ, בְּתֵי הָרִים--כִּי-נָפַל
פּוֹד-הַיְהוּדִים, עֲלֵיהֶם

17. Também em toda a província, e em toda cidade, aonde chegava a ordem do rei ao seu decreto, havia entre os judeus alegria e gozo, banquetes e festas e muitos, dentre os povos da terra, se fizeram judeus, pois o medo dos judeus tinha caído sobre eles.

פרק 9 capítulo

1. ובשנים עשר זודש הוא-זודש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר- המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם

1. Ora, no duodécimo mês que é o mês de adar, no dia treze do mês, em que a ordem do rei e o seu decreto estavam para se executar, no dia em que os inimigos dos judeus esperavam assenhorar-se deles, sucedeu o contrário, de modo que os judeus foram os que se assenhorearam do que os odiavam.

2. נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אושוורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פוודם על-כל-העמים

2. Ajuntaram-se, pois os judeus nas suas cidades, em todas as províncias do rei Assuero, para pôr as mãos naqueles que procuravam o seu mal e ninguém podia resistir-lhes, porque o medo deles caíra sobre todos aqueles povos.

3. וכל-שרי המדינות והאושרפנים והפוזות, ועשי המלאכה אשר למלך-- מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פווד-מרדכי, עליהם

3. E todos os príncipes das províncias, os sátrapas, os governadores e os que executavam os negócios do rei auxiliavam aos judeus, porque tinha caído sobre eles o medo de Mardoqueu.

4. כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמועו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הולך וגדול

4. Pois Mardoqueu era grande na casa do rei, e a sua fama se espalhava por todas as províncias, porque o homem ia se tornando cada vez mais poderoso.

5. ויכו היהודים בכל-איביהם, מכת-זרב והרג ואבדון ויעשו בשנאיהם, כרצונם

5. Feriram, pois, os judeus a todos os seus inimigos a golpes de espada, matando-os e destruindo-os e aos que os odiavam trataram como quiseram.

6. ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד-- וזמיש מאות, איש

6. E em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens

7. ואת פרשנדתא ואת דלפון, ואת אספתא

7. como também mataram Parsandata, Dalfom, Aspata,

8. ואת פורתא ואת אדליא, ואת ארידתא

8. Porata, Adalia, Aridata,

9. ואת פרמשתא ואת אריסי, ואת ארידי ואת ויזתא

9. Parmasta, Arisai, Aridai e Vaizata,

10. עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הַמֶּן בֶּן-הַמְּדַתָּא, עֲרַר הַיְהוּדִים--הָרְגוּ וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

10. os dez filhos de Hamã, filho de Hamedata, o inimigo dos judeus porém ao despojo não estenderam a mão.

11. בַּיּוֹם הַהוּא, בָּא מִסַּפֵּר הַהַרְוִגִים בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה--לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ

11. Nesse mesmo dia veio ao conhecimento do rei o número dos mortos em Susã, a capital.

12. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמְּלִכָה, בְּשׁוֹשָׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאַבְדוּ זֶמְשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן--בְּשֵׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ, מִהָ עָשׂוּ וּמִה-שְׂאֵלְתָהּ וַיִּנְתֵּן לָהּ, וּמִה-בְּקִשְׁתָּה עוֹד וְתַעֲשִׂי

12. E disse o rei à rainha Ester: Em Susã, a capital, os judeus mataram e destruíram quinhentos homens e os dez filhos de Hamã que não teriam feito nas demais províncias do rei? Agora, qual é a tua petição? e te será concedida e qual é ainda o teu rogo? e atender-se-á.

13. וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, אִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב--יִנְתֵּן גַּם-מִזֶּר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוֹשָׁן, לַעֲשׂוֹת כְּדַת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן, יִתְּלוּ עַל-הָעֵץ

13. Respondeu Ester: Se parecer bem ao rei, conceda aos judeus se acham em Susã que façam ainda amanhã conforme o decreto de hoje e que os dez filhos de Hamã sejam pendurados na forca.

14. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהַעֲשׂוֹת כֵּן, וְתִנְתֵּן דָּת בְּשׁוֹשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי-הַמֶּן, תְּלוּ

14. Então o rei mandou que assim se fizesse e foi publicado em edito em Susã, e os dez filhos de Hamã foram dependurados.

15. וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים (אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְזוּדֵשׁ אָדָר, וַיְהָרְגוּ בְּשׁוֹשָׁן, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

15. Os judeus que se achavam em Susã reuniram-se também no dia catorze do mês de adar, e mataram em Susã trezentos homens porém ao despojo não estenderam a mão.

16. וַשֵּׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָבְדוּ עַל-נַפְשָׁם, וְנִזְוּ מֵאִיְבֵיהֶם, וְהָרוּג בְּשֵׂנְאֵיהֶם, זֶמְשׁ וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבִבְזָה--לֹא שָׁלוּ, אֶת-יָדָם

16. Da mesma sorte os demais judeus que se achavam nas províncias do rei se reuniram e se dispuseram em defesa das suas vidas, e tiveram repouso dos seus inimigos, matando dos que os odiavam setenta e cinco mil porém ao despojo não estenderam a mão.

17. בַּיּוֹם-שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר, לְזוּדֵשׁ אָדָר וְנִזְוּ, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּו, וַעֲשֶׂה אֶתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוֹה

17. Sucedeu isso no dia treze do mês de adar e no dia catorze descansaram, e o fizeram dia de banquetes e de alegria.

18. וְהַיְהוּדִים (אֲשֶׁר-בְּשׁוֹשָׁן, נִקְהָלוּ בְּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּו, וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר, בּו וְנִזְוּ, בְּזֶמְשָׁה עָשָׂר בּו, וַעֲשֶׂה אֶתוֹ, יוֹם מִשְׁתֵּה וְשִׁמּוֹה

18. Mas os judeus que se achavam em Susã se ajuntaram no dia treze como também no dia catorze e descansaram no dia quinze, fazendo-o dia de banquetes e de alegria.

19. על-כן היתהודים הפרוזים) הפרוזים, (הישבים בערי הפרוזות--עשים את יום ארבעה עשר לזודש אדר, שמזזה ומשתה ויום טוב ומשכון מזות, איש לרעהו

19. Portanto os judeus das aldeias, que habitam nas cidades não muradas, fazem do dia catorze do mês de adar dia de alegria e de banquetes, e de festas, e dia de mandarem porções escolhidas uns aos outros.

20. ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אזורוש--הקרובים, והרוזקים

20. mardoqueu escreveu estas coisas, e enviou cartas a todos os judeus que se achavam em todas as províncias do rei Assuero, aos de perto e aos de longe,

21. לקיים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לזודש אדר, ואת יום-זמשה עשר בו: בכל-שנה, ושנה

21. ordenando-lhes que guardassem o dia catorze do mês de adar e o dia quinze do mesmo, todos os anos,

22. כימים, אשר-זוזו בהם היהודים מאביהם, והזודש אשר זפה להם מזון לשמזזה, ומאכל ליום טוב לעשות אותם, ימי משתה ושמזזה, ומשכון מזות איש לרעהו, ומתנות לאבינים

22. como os dias em que os judeus tiveram repouso dos seus inimigos, e o mês em que se lhes mudou a tristeza em alegria, e o pranto em dia de festa, a fim de que os fizessem dias de banquetes e de alegria, e de mandarem porções escolhidas uns aos outros, e dádivas aos pobres.

23. וקבל, היהודים, את אשר-הזכו, לעשות ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם

23. E os judeus se comprometeram a fazer como já tinham começado, e como Mardoqueu lhes tinha escrito

24. פי הזון בן-המדתא האגני, צרר כל-היהודים--זושב על-היהודים, לאבדם והכל פור הוא הזורל, להמם ולאבדם

24. porque Hamã, filho de Hamedata, o agagita, o inimigo de todos os judeus, tinha intentado destruir os judeus, e tinha lançado Pur, isto é, a sorte, para os assolar e destruir

25. ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מזושבתו הרעה אשר-זושב על-היהודים על-ראשו ותלו אתו ואת-בניו, על-העין

25. mas quando isto veio perante o rei, ordenou ele por cartas que o mau intento que Hamã formara contra os judeus recaísse sobre a sua cabeça, e que ele e seus filhos fossem pendurados na forca.

26. על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-הברי האגרת הזאת ומה-ראו על-פכה, ומה הגיע אליהם

26. Por isso aqueles dias se chamaram Purim, segundo o nome Pur. portanto, por causa de todas as palavras daquela carta, e do que tinham testemunhado nesse sentido, e do que lhes havia sucedido,

27. קִיְמוּ וְקַבְּלוּ (הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל-זָרְעָם וְעַל-כָּל-הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, וְלֹא יַעֲבֹר--לָהֵיוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה, כַּכְּתָבְכֶם וְכִזְמֶנְכֶם: בְּכָל-שָׁנָה, וּשְׁנָה

27. os judeus concordaram e se comprometeram por si, sua descendência, e por todos os que haviam de unir-se com eles, a não deixarem de guardar estes dois dias, conforme o que se escreveras a respeito deles, e segundo o seu tempo determinado, todos os anos

28. וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה זָכוּרִים וְנִזְכָּרִים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר, בְּמִשְׁפָּחוֹתָם וּבְמִשְׁפָּחוֹתָם, בְּמִדְיָנָה וּבְמִדְיָנָה, וְעִיר וְעִיר וַיְבִי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים, וְזָכְרָם, לֹא-יִסּוּף בְּיָרְעָם

28. e a fazerem com que esses dias fossem lembrados e guardados por toda geração, família, província e cidade e que esses dias de Purim não fossem revogados entre os judeus, e que a memória deles nunca percesse dentre a sua descendência.

29. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת-אֲבִיוֹזַיִל, וּבְמַרְדֵּכִי הַיְהוּדִי--אֶת-כָּל-תַּקָּף: לְקָיִם, אֶת אֲזָרַת הַפּוּרִים הַזֹּאת--הַשְּׁנִיית

29. Então a rainha Ester, filha de Abiail, e o judeu Mardoqueu escreveram cartas com toda a autoridade para confirmar esta segunda carta a respeito de Purim,

30. וַיִּשְׁלְחוּ סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים, אֶל-שִׁבְעַת וְעֶשְׂרִים, וּבִמְאָה בְּמִדְיָנָה--בְּמַלְכוּת, אֲזוּשְׁוֹרֵשׁ: דְּבָרֵי שְׁלוֹם, וְאֱמֶת

30. e enviaram-nas a todos os judeus, às cento e vinte e sete províncias do reino de Assuero, com palavras de paz e de verdade,

31. לְקָיִם אֶת-יָמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם, כַּאֲשֶׁר קִיְמוּ עֲלֵיהֶם מְרַדְּכִי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה, וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-זָפְשָׁם, וְעַל-זָרְעָם: דְּבָרֵי הַצּוּמוֹת, וְזַעֲקָתָם

31. para confirmar esses dias de Purim nos seus tempos determinados, como o judeu Mardoqueu e a rainha Ester lhes tinham ordenado, e como eles se haviam obrigado por si e pela sua descendência no tocante a seus jejuns e suas lamentações.

32. וּבִמְאֹמֶר אֶסְתֵּר--קָיִם, דְּבָרֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב, בְּסֵפֶר

32. A ordem de Ester confirmou o que dizia respeito ao Purim e foi isso registrado nos anais.

פרק 10 capítulo

1. וַיִּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אַחְשֵׁרֶשׁ (מִסַּע-הָאָרֶץ, וְאֵי הַיָּם

1. O rei Assuero impôs tributo à terra e às ilhas do mar.

2. וְכָל-בְּעֵשֶׂה תַּקְפוֹ, וּגְבוּרָתוֹ, וּפְרִשְׁתֵּי גְדָלָתוֹ מְרַדְּכִי, אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ--הַלְוֵא-הֵם כְּתוּבִים, עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים, לְמַלְכִי, בְּיָדֵי וּפָרְס

2. Quanto a todos os atos do seu poder e do seu valor, e a narrativa completa da grandeza de Mardoqueu, com que o rei o exaltou, porventura não estão eles escritos no livro dos anais dos reis da Média e da Pérsia?

Todos juntos, em seguida, repetido pelo leitor

3. כִּי מָרְדֹּכַי הַיְהוּדִי, מִשְׁנֵה לַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ, וְגָדוֹל לַיהוּדִים, וְרָצוּי לְרַב אֲזוּי--
דָּרַשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, וְדִבֵּר שְׁלוֹם לְכָל-יִרְעוּ.

-> ki maredochay hayehudi, mishneh lammelech achashverosh, vegadol
layehudim, veratzuy lerov echav--doresh tov le'ammo, vedover shalom lechal-
zar'o

3. Pois o judeu Mardoqueu foi o segundo depois do rei Assuero, e grande entre os judeus, e estimado pela multidão de seus irmãos, porque procurava o bem-estar do seu povo, e falava pela paz de toda sua nação.

=== fim ===